

betaling til Statskassen uden Vederlag, og forsaavidt Grunde m. m. af Kirkepladsen da maatte være afhændede af Kjøberen, ordnes Forholdet, som om Salget deraf var sket for Statskassens Regning, altsaa navnlig ogsaa med Refusion til denne af kontant modtagne Kjøbesummen, medens de endnu ikke afhændede Dele af Pladsen med derpaa staaende gamle eller nyopførte Bygninger falde tilbage til Statskassen, der ikke skal have yderligere Krav paa Erstatning for den tilbagegaaede Handel.

7.

Paa samme Maade og samme Vilkaar som nævnt under Nr. 6 for det Tilfælde, at Kjøberen maatte opgive Planen, skal Handelen ogsaa gaa tilbage, hvis enten efter 10 Mars Forløb fra dens Afslutning Kirken ikke er fuldført, eller der efter 5 Mars Forløb fra Handelens Afslutning ikke er udført Arbejde af mindst 100,000 Rd., skriver Et Hundrede Tusinde Rigsdalers Værdi.

8.

Overdragelse af det Solgte (med Forbehold af alt erhvervede Leierettigheder, af hvilke nogle kræve $\frac{1}{4}$ Mars, andre $\frac{1}{2}$ Mars Opsigelse til de sædvanlige Flytteleier) i Forbindelse med Berigtigelse af Kjøbet ved Skjøde og Pantobligation for Kjøbesummen, kan finde Sted paa Kjøberens Forlangende og skal senest være sket den 1ste Januar 1875, fra hvilken Dag at regne Kjøberen forrenter Kjøbesummen og afholder Skatter og Afgifter af Eiendommen, samt oppebærer Leieindtægterne af det Solgte pro rata temporis.

9.

Alle af Salget flydende Udgifter, deriblandt og Saloprocentafgiften, afholdes af Kjøberen.

Til Bekræftelse have vi egenhændig underskrevet denne Kontrakt, hvoraf Originalen forbliver i Kjøberens og en ligelydende af denne bekræfter Gjenpart i Salgerens Bærg.

Kjøbenhavn, den 1ste Juli 1874.

L. Orev Holstein.

C. F. Tietgen.

Til Bitterlighed om Statsraad Tietgens Underskrift.
Hansen. P. N. Damm.

Udvalgets Flertal formener, at dette Salg — der er endelig fuldbyrdet ved et af Finansminister Jonnesbech til Statsraad Tietgen udstedt Skjøde — indeholder en Overkrivelse af den Bemyndigelse, som var givet Finansministeren ved Finansloven af 31te Marts 1874*), og en Tilfidsattest af Hensynet til Statskassens Læve.

Foreløbig bemærkes, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeren behøvede Bemyndigelse gjennem Lov til at afhænde den paagjældende Eiendom, forbigaaes, da Bemyndigelse faktisk er givet og modtagen gjennem Finansloven for 1874—75.

Det fremgaar da først af Kontrakten, at Ruinen og en Del af Pladsen — der i Indledningen betegnes som „Kirken“ og „Kirkens naturlige Tilliggende“ — ikke er solgt, men derimod forbeholdt Statskassen (Indledningen og § 1). Salgstilladelsen omfattede hele Pladsen og Ruinen. Salget gaar langt ud over Fuldmagtens Grændser derved, at der er paa draget Statskassen en Forpligtelse til en fremtidig Overtagelse af en Kirke, uden at det kan forudses, hvorledes denne Kirke vil blive, da Kjøbekontrakten udelukker Finansministeriet fra enhver Udgang til at godkjende Byggeplanen og have Indseende med dens Ud-

*) Udtag af tidligere Rigsdagsforhandlinger til nærmere Oplysning om Forslag, Udtalelser og Afstemninger i Folkethinget angaaende Afhændelsen af Frederiks Kirkeplads og den saakaldte Marmorkirke ere samlede af det isjor i Folkethinget angaaende Salget af denne Eiendom nedsatte Udvalg og findes i Anhang B. til Rigsdags-tidenden for 1874—75 Sp. 1531—34. Sammesteds Sp. 333—338 og 1524—1530 findes i tvende Skrivelser fra Finansministeriet af 17de December 1874 og af 5te Mai 1875 (med Bilag) forskellige Oplysninger om tidligere Planer til Anvendelse af Frederiks Kirkeplads og dens Ruin og om Finansministeriets Opfattelse af Salgsmaaden.